ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

24. května 2007 *

Ve věci C-45/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 2. února 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 4. února 2005, v řízení

Maatschap Schonewille-Prins

proti

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj) a L. Bay Larsen, soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokát: P. Léger,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. dubna 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Maatschap Schonewille-Prins E. Buysem, ředitelem Denkavit Nederland BV,

— za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství T. van Rijnem a F. Erlbacherem, jakož i M. van Heezik, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. července 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím

masem (Úř. věst. L 160, s. 21; Zvl. vyd. 03/25, s. 339) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, s. 1; Zvl. vyd. 03/30, s. 248), jakož i nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 391, s. 36) a nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 (Úř. věst. L 327, s. 11; Zvl. vyd. 03/34, s. 308). Pokud jde o nařízení č. 1254/1999, týká se uvedená žádost také platnosti jeho článku 21.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností zemědělských podnikatelů specializovanou na chov skotu Maatschap Schonewille-Prins (dále jen „Schonewille") a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministrem zemědělství, přírody a kvality potravin a krmiv, dále jen „ministr") ohledně odepření ministra poskytnout jí porážkové prémie na skot, o které předtím požádala.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Na základě článku 11 nařízení č. 1254/1999 producent, který chová skot, může získat nárok na porážkovou prémii, která se poskytuje při porážce zvířat, na která se poskytnutí prémie vztahuje, nebo při jejich vývozu do třetích zemí.

4 V tomto ohledu článek 21 uvedeného nařízení upřesňuje:

„Přímé platby stanovené v této kapitole se poskytnou pouze pro zvířata, která jsou řádně označena a registrována v souladu s nařízením Rady (ES) č. 820/97."

5 Osmnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1254/1999 stanoví:

„[P]římé platby by měly být poskytovány v závislosti na tom, jak chovatelé příslušných zvířat dodržují předpisy Společenství pro identifikaci a registraci skotu; [...]"

6 Nařízení Rady (ES) č. 820/97 ze dne 21. dubna 1997, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu a které se týká označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 117, s. 1), bylo s účinností od 1. září 2000 zrušeno nařízením č. 1760/2000.

7 Čtvrtý a sedmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000 stanoví:

„V důsledku nestability trhu s hovězím masem a s výrobky z hovězího masa, kterou způsobila krizová situace v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií, má transparentnost podmínek produkce a uvádění na trh příslušných produktů, zejména pokud jde o zpětné vysledování, pozitivní vliv na spotřebu hovězího masa.

Za účelem udržet a posílit důvěru spotřebitelů v hovězí maso a za účelem vyvarovat se klamání spotřebitelů je nezbytné vytvořit rámec, který spotřebitelům zpřístupní informace pomocí dostatečného a jasného označení produktu.

Za tímto účelem je nutné, aby byl pro jednotlivé fáze produkce jednak zaveden účinný systém identifikace a evidence skotu [...]

Na základě záruk, které mohou být díky tomuto zlepšení poskytnuty, budou rovněž dodržovány některé požadavky veřejného zájmu, zejména pokud jde o ochranu lidského zdraví a zdraví zvířat.

Výsledkem bude zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem."

8 Článek 7 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Každý chovatel zvířat, s výjimkou přepravců:

— vede aktualizovanou evidenci,

— jakmile je počítačová databáze plně funkční, nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to ve lhůtě stanovené členským státem v rozmezí tří až sedmi dnů od výskytu události. Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit, a rovněž může stanovit zvláštní pravidla pro přemisťování skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech."

9 Článek 22 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení. [...]

Jakékoli sankce, které uloží členský stát chovateli zvířat, by měly být přiměřené závažnosti porušení předpisů. [...]"

10 Článek 11 odst. 1 nařízení č. 3887/92 stanoví:

„Sankce stanovené v tomto nařízení se použijí, aniž by byly dotčeny doplňující sankce stanovené na vnitrostátní úrovni." *(neoficiální překlad)*

11 Nařízení č. 3887/92 bylo s účinností od 1. ledna 2002 zrušeno nařízením č. 2419/2001.

12 Článek 44 nařízení č. 2419/2001 stanoví:

„1. Snížení a vyloučení stanovená v této hlavě se neuplatní v případě, že zemědělec podal věcně správné informace nebo jestliže může jinak prokázat, že nenese zavinění.

2. Snížení a vyloučení stanovená v této hlavě se neuplatní v souvislosti s těmi částmi žádosti o podporu, u nichž zemědělec písemně informuje příslušný orgán, že žádost o podporu je chybná nebo že se od okamžiku jejího podání stala chybnou, za předpokladu, že zemědělec nebyl informován o úmyslu příslušného orgánu provést kontrolu na místě a že orgán ještě neinformoval zemědělce o jakékoli nesrovnalosti v jeho žádosti.

Informace poskytnuté zemědělcem podle prvního pododstavce, [Poskytnutí informací zemědělcem podle prvního pododstavce] bude mít za následek úpravu žádosti o podporu podle skutečné situace."

13 Článek 45 téhož nařízení stanoví:

„1. Pokud jde o skot, pro který byla podána žádost o podporu, použije se článek 44 od okamžiku podání žádosti o podporu na chyby a opomenutí týkající se záznamů v počítačové databázi.

2. Pokud jde o skot, pro který nebyla podána žádost o podporu, nepoužijí se snížení a vyloučení podle článku 39, jestliže zemědělec sdělí změny a úpravy záznamů

v počítačové databázi příslušnému orgánu, ledaže byl informován o úmyslu příslušného orgánu provést kontrolu na místě."

14 Článek 47 odst. 2 nařízení č. 2419/2001 stanoví:

„S výhradou ustanovení článku 6 nařízení Rady (ES) č. 2988/95 platí snížení a vyloučení podle tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny doplňující sankce podle jiných ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů."

Vnitrostátní právní úprava

15 Nizozemské nařízení Úřadu pro skot a maso z roku 1998 o identifikaci a evidenci skotu (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, dále jen „nařízení PVV") stanoví následující:

„*Článek 12*

1. Chovatel, s výjimkou přepravce, je povinen uvádět do registru přesně a vyčerpávajícím způsobem údaje uvedené v čl. 4 odst. 3 a čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 820/97.

[...]

Článek 13

1. Chovatel, s výjimkou přepravce, je povinen oznámit orgánu do tří pracovních dnů údaje uvedené v čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení [...]"

16 Nárok na porážkovou prémii upravuje nařízení o prémiích Společenství „na zvířata" (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, č. 80, dále jen „Regeling").

17 Článek 2.3 odst. 2 Regeling stanoví:

„Porážka nebo vývoz do třetí země skotu staršího osmi měsíců při porážce nebo vývozu do třetí země, podle údajů vycházejících z registru identifikace a evidence, zakládá nárok na prémii poskytovanou producentům na jejich žádost v souladu s ustanoveními tohoto Regeling a nařízení č. 1254/1999 a č. 2342/1999."

18 Článek 2.4b odst. 2 Regeling upřesňuje:

„Žádosti o porážkovou prémii na skot na jatkách umístěných v Nizozemsku se podávají oznámením, která činí dotčená jatka do registru identifikace a evidence v souladu s ustanoveními nařízení PVV."

19 Článek 4.9 Regeling stanoví:

„1. Žádná prémie se neposkytne na skot, ohledně kterého producent do dvaceti pěti dnů nedosáhl souladu s ustanoveními, která se vůči němu použijí na základě nařízení PVV, týkajícími se oznamování data narození, data přesunů do a z jeho zemědělského podniku nebo data porážky nebo vývozu do třetí země do registru identifikace a evidence, pokud povinnost dotčeného oznámení vznikla dne 1. ledna 2000 nebo později.

2. Prémie se sníží o 25 %, pokud jde o skot, ohledně kterého nedosáhl producent včas souladu s ustanoveními, která se vůči němu použijí na základě nařízení PVV, týkajícími se oznamování do registru identifikace a evidence data narození, data přesunů do a ze zemědělského podniku nebo data porážky nebo vývozu do třetí země, ale tohoto souladu přitom dosáhl do dvaceti pěti dnů následujících po dané události, pokud povinnost dotčeného oznámení vznikla dne 1. ledna 2000 nebo později."

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 Dne 1. února 2001 požádala Schonewille u ministerstva na základě Regeling o porážkovou prémii pro 365 kusů skotu.

21 Rozhodnutím ze dne 24. června 2002 oznámil ministr, že ze skotu, ohledně kterého byla podána žádost o prémii za rok 2001, splňovalo podmínky pro poskytnutí prémie zcela nebo částečně pouze 260 kusů skotu.

22 Dopisem ze dne 23. července 2002 podala Schonewille proti tomuto rozhodnutí ze dne 24. června 2002 stížnost. Ministr přijal dne 19. srpna 2002 opravné rozhodnutí, ve kterém uvedl, že na dalších 15 kusů skotu se vztahuje plná výše uvedené prémie, a domníval se, že podmínky pro její získání plně nesplňuje jedno jiné zvíře.

23 Jelikož po několika výměnách dopisů mezi účastníky původního řízení trvala Schonewille na své stížnosti, vydal ministr dne 19. června 2003 nové rozhodnutí. Považoval stížnost za nepřípustnou v rozsahu, v němž se týká porážkové prémie pro uvedených dalších 15 zvířat, která byla nakonec považována za způsobilá pro prémie, a neopodstatněnou ve zbývající části.

24 V tomto rozhodnutí navíc ministr jednak zcela zamítl žádost o prémii v případě 1 kusu skotu z toho důvodu, že oznámení do registru identifikace a evidence nebylo provedeno ve lhůtě stanovené v čl. 4.9 odst. 1 Regeling. Krom toho snížil na základě ustanovení článku 4.9 odst. 2 Regeling prémii požadovanou pro jednu skupinu skotu o 25 %.

25 Dne 30. července 2003 podala Schonewille proti tomuto rozhodnutí ze dne 19. června 2003 u předkládajícího soudu žalobu.

26 Ve věci v původním řízení Schonewille tvrdí, že ministr měl nesprávně za to, že opožděné oznámení přesunu jednoho kusu skotu do určitého zemědělského podniku do registru identifikace a evidence může odůvodňovat odmítnutí nebo snížení porážkové prémie. Podle Schonewille musí být způsobilost skotu pro poskytnutí prémie posuzována výlučně na základě článku 21 nařízení č. 1254/1999. Jelikož tento článek vyžaduje pouze to, aby byla zvířata řádně označena a registrována v souladu s nařízením č. 1760/2000, domnívá se Schonewille, že ministr nemůže v rámci identifikace a evidence skotu ukládat pro uvedenou

způsobilost doplňující podmínky, jako jsou ty, které se týkají data oznámení do uvedeného registru a které jsou obsaženy v článku 4.9 Regeling.

27 Podle předkládajícího soudu je v projednávané věci hlavní otázkou, zda s ohledem na nesrovnalosti zjištěné v oznámeních o přesunu skotu do podniku, provedených Schonewille u provozovatele registru identifikace a evidence, byl ministr oprávněn zcela či částečně vyloučit nárok na porážkovou prémii na základě nařízení č. 1254/1999.

28 Za těchto podmínek se College van Beroep voor het bedrijfsleven rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být článek 21 nařízení (ES) č. 1254/1999 vykládán v tom smyslu, že jakákoli nesrovnalost při použití nařízení (ES) č. 1760/2000 ve vztahu k určitému zvířeti vede k úplnému vyloučení porážkové prémie na toto zvíře?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je pak článek 21 nařízení (ES) č. 1254/1999 platný, zejména s přihlédnutím k důsledkům, které z něj vyplývají?

3) Jsou články 44 a 45 nařízení (ES) č. 2419/2001 použitelné na nesrovnalosti při použití nařízení (ES) č. 1760/2000?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, vede pak správné použití článku 45 nařízení (ES) č. 2419/2001 ve spojení s článkem 44 k tomu, že se vyloučení poskytnutí porážkových prémií při nedbalosti v souvislosti s oznámením údajů provozovateli počítačové databáze nepoužije, pokud jsou předané údaje, jako v projednávaném případě údaje o přesunech, z věcného hlediska zcela správné (a byly správné již od počátku, a nemusely být tudíž opravovány)? Pokud toto neplatí pro každou nedbalost, platí to v případě, o nějž se jedná v projednávané věci, kdy nedbalost spočívala v opožděném předání údajů (o několik dnů nebo týdnů), zatímco k porážce dojde až podstatně později?

5) Musejí být článek 11 nařízení (ES) č. 3887/92 nebo článek 22 nařízení (ES) č. 1760/2000 nebo čl. 47 odst. 2 nařízení (ES) č. 2419/2001 vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce, která má zajistit dodržování tohoto nařízení, vyloučit nárok na porážkovou prémii upravený právní úpravou Společenství nebo provést snížení tohoto nároku?

6) Bude-li pátá otázka zodpovězena zcela nebo zčásti kladně, použijí se výjimky upravené právem Společenství z uplatnění snížení a vyloučení ve Společenství, zejména články 44 a 45 nařízení (ES) č. 2419/2001, *per analogiam* na vnitrostátní snížení a vyloučení?

7) V případě kladné odpovědi na šestou otázku, vede pak správné použití *per analogiam* článku 45 nařízení (ES) č. 2419/2001 ve spojení s článkem 44 k tomu, že nesrovnalosti v souvislosti s oznámením údajů do počítačové databáze, konkrétně opožděné předání údajů, nemohou vést k vyloučení porážkové prémie, pokud jsou údaje uvedené v evidenci, jako v projednávaném případě datum přesunu, zcela správné?"

K předběžným otázkám

K první otázce

29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 21 nařízení č. 1254/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že nedodržení lhůty pro oznámení přesunu skotu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze, kterou upravuje čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení č. 1760/2000, vede k vyloučení poskytnutí porážkové prémie na toto zvíře.

30 Podle ustálené judikatury je pro výklad ustanovení práva Společenství namístě vzít v úvahu nejen jejich znění, ale zároveň kontext, ve kterém se nacházejí, a cíle sledované právní úpravou, jejíž jsou součástí (viz zejména rozsudky ze dne 13. listopadu 2003, Granarolo, C-294/01, Recueil, s. I-13429, bod 34, a ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, Sb. rozh. s. I-11519, bod 34).

31 Podle článku 21 nařízení č. 1254/1999 se porážková prémie poskytne pro skot, který „je řádně označen a registrován v souladu s nařízením [č. 1760/2000]".

32 Ze znění uvedeného článku jasně vyplývá, že, jak uvádí osmnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1254/1999, porážkové prémie se poskytují v závislosti na tom, jak chovatelé příslušných zvířat dodržují předpisy Společenství pro identifikaci a registraci skotu.

33 Navíc je třeba zdůraznit, že dvacátý osmý bod odůvodnění nařízení č. 2419/2001 výslovně uvádí, že „řádná identifikace a registrace skotu je nezbytnou podmínkou podle článku 21 nařízení [...] č. 1254/1999 pro poskytnutí [porážkové prémie]".

34 Krom toho, jak připomíná osmý bod odůvodnění nařízení č. 1760/2000, „zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství musí být identifikována v souladu s požadavky právních předpisů Společenství a musí být evidována takovým způsobem, který umožní zpětně zjištění zemědělského podniku, střediska nebo organizace původu nebo chovu [...]. Tyto systémy identifikace a evidence by do 1. ledna 1993 měly být rozšířeny i na přesuny zvířat na území každého členského státu".

35 Pokud se jedná konkrétně o evidenci skotu, stanoví v tomto ohledu čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení č. 1760/2000, že každý chovatel zvířat „nahlásí [...] příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to ve lhůtě stanovené členským státem v rozmezí tří až sedmi dnů od výskytu události. Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit, a rovněž může stanovit zvláštní pravidla pro přemisťování skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech".

36 Je třeba konstatovat, že toto ustanovení má kogentní charakter a popisuje detailně rozsah oznamovací povinnosti, kterou mají chovatelé zvířat, a definuje přesně lhůtu, ve které musí tito chovatelé uvedenou povinnost splnit.

37 Je také třeba uvést, že uvedené ustanovení na konci stanoví přesně způsob, jakým lze uvedenou lhůtu prodloužit. Přesné uvedení tohoto způsobu by přitom bylo zbaveno užitečného účinku, kdyby chovatelé zvířat nemuseli tuto lhůtu dodržet.

38 Z toho plyne, že toto ustanovení musí být vykládáno v tom smyslu, že každý chovatel zvířat má povinnost dodržet lhůtu, když oznamuje do počítačové databáze přesun skotu ze svého zemědělského podniku nebo do něj.

39 Takový výklad odpovídá krom toho znění, které je výslovně uvedeno v článku 9 nařízení Komise (ES) č. 911/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí nařízení č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidence zemědělských podniků (Úř. věst. L 163, s. 65; Zvl. vyd. 03/30, s. 248), podle kterého musí chovatel zvířat provést uvedené oznámení ve třídenní až sedmidenní lhůtě.

40 Navíc je týž výklad potvrzen cíli, které sleduje nařízení č. 1760/2000, kterými jsou, jak vyplývá ze čtvrtého až sedmého bodu odůvodnění tohoto nařízení, zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem.

41 Za účelem dosažení těchto cílů je nezbytné, aby byl systém identifikace a evidence skotu účinný a zcela spolehlivý tak, aby bylo kdykoli zejména příslušným orgánům umožněno v případě nákazy rychle zjistit původ zvířete a přijmout okamžitě nezbytná ustanovení za účelem zamezení jakéhokoli rizika pro veřejné zdraví. Tak tomu přitom nemůže být, pokud chovatel zvířat neoznámí do počítačové databáze přesuny skotu ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000.

42 Navíc je nutno konstatovat, že k oznamovací povinnosti ve lhůtě stanovené v uvedeném článku se nevztahuje, kromě odchylky, která je v něm zmíněna, žádná další odchylka, kterou výslovně upravují ustanovení Společenství, zejména ustanovení nařízení č. 1254/1999, která podmiňují poskytnutí porážkové prémie dodržením pravidel Společenství použitelných na identifikaci a evidenci skotu, což jsou pravidla, jejichž nedílnou součástí je čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení č. 1760/2000.

43 Vzhledem k předcházejícím úvahám je na první otázku třeba odpovědět tak, že článek 21 nařízení č. 1254/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že nedodržení lhůty, kterou stanoví čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení č. 1760/2000 pro oznámení přesunu skotu ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku do počítačové databáze, je důvodem nezpůsobilosti skotu pro porážkovou prémii, a vede tedy k vyloučení poskytnutí této prémie na toto zvíře.

K druhé otázce

44 Podstatou druhé předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda účinky článku 21 nařízení č. 1254/1999, jak jsou uvedeny v odpovědi na první otázku, nejsou nepřiměřené do té míry, že mohou způsobit neplatnost uvedeného ustanovení.

45 V této souvislosti je namístě připomenout, že zásada proporcionality, která patří mezi obecné zásady práva Společenství, vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení legitimních cílů, které daná právní úprava sleduje, přičemž se rozumí, že když se nabízí výběr z několika vhodných opatření, je třeba zvolit to, které je nejméně omezující, a že způsobené obtíže nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovanému cíli (viz zejména rozsudky ze dne 5. října 1994, Crispoltoni a další, C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Recueil, s. I-4863, bod 41, jakož i ze dne 5. května 1998, National Farmers' Union a další, C-157/96, Recueil, s. I-2211, bod 60).

46 Co se týče soudní kontroly výše uvedených podmínek, má zákonodárce v oblasti společné zemědělské politiky diskreční pravomoc, jež odpovídá politické odpovědnosti, která pro něj vyplývá z článků 34 ES až 37 ES. V důsledku toho může být legalita opatření přijatého v této oblasti dotčena pouze tím, že je toto opatření zjevně nevhodné vzhledem k cíli, jaký orgán sleduje (viz výše uvedené rozsudky Crispoltoni a další, bod 42, jakož i National Farmers' Union a další, bod 61).

47 Krom toho je třeba upřesnit, že pokud zákonodárce Společenství stanoví podmínky způsobilosti pro poskytnutí podpory, není vyloučení způsobené nedodržením jedné z těchto podmínek sankcí, ale pouhým následkem nedodržení zákonem stanovených

podmínek (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. listopadu 2004, Toeters a Verberk, C-171/03, Sb. rozh. s. I-10945, bod 47).

48 Článek 21 nařízení č. 1254/1999 podmiňuje poskytnutí porážkové prémie dodržením pravidel Společenství použitelných na identifikaci a evidenci skotu, která jsou obsažena v nařízení č. 1760/2000. Mezi nimi vyžaduje čl. 7 odst. 1 druhá odrážka, aby byla dodržena lhůta pro oznámení přesunu skotu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze. Z toho vyplývá, že nedodržení této lhůty vede k vyloučení poskytnutí porážkové prémie pro dotyčný skot, přičemž toto vyloučení představuje pouhý následek nedodržení jedné z podmínek způsobilosti pro poskytnutí uvedené prémie.

49 Jak vyplývá z bodů 40 a 41 tohoto rozsudku, je povinnost dodržet lhůtu pro oznámení uvedenou v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000 obzvláště důležitá v rámci pravidel Společenství týkajících se identifikace a evidence skotu.

50 Tato povinnost, která umožňuje příslušným orgánům rychle zjistit původ zvířete v případě nákazy a přijmout okamžitě nezbytná ustanovení za účelem zamezení jakéhokoli rizika pro veřejné zdraví, patří totiž mezi výše uvedené cíle systému identifikace a evidence skotu, a zejména mezi cíle, jejichž účelem je zaručit účinnou zpětnou vysledovatelnost těchto zvířat v reálném čase, která je z důvodů veřejného zdraví podstatná. Z toho vyplývá, že tuto povinnost nelze považovat za zjevně nepřiměřené opatření ve vztahu k uvedeným cílům.

51 Krom toho je namístě uvést, že vyloučení poskytnutí porážkové prémie v případě nedodržení lhůty pro oznámení do počítačové databáze se týká pouze skotu, u kterého nebyla dodržena povinnost evidence předepsaná v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000.

52 Na druhou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být z hlediska zásady proporcionality dotčena platnost článku 21 nařízení č. 1254/1999 v rozsahu, v jakém činí skot, u kterého nebyla dodržena lhůta pro oznámení uvedená v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, nezpůsobilým pro porážkovou prémii, a vede tedy k vyloučení poskytnutí této prémie na toto zvíře.

K třetí a čtvrté otázce

53 Podstatou třetí a čtvrté předběžné otázky předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, zda se články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 použijí na vyloučení poskytnutí porážkové prémie pro skot, u kterého nebyly údaje o jeho přesunu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku oznámeny do počítačové databáze ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, pokud jsou tyto údaje, které byly do uvedené databáze předány opožděně, správné.

54 Úvodem je třeba upřesnit, že, jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, nařízení č. 2419/2001 se na skutkové okolnosti věci v původním řízení v zásadě nepoužije, jelikož tyto okolnosti spadají do časové působnosti nařízení č. 3887/92.

55 Ve svém rozsudku ze dne 1. července 2004, Gerken (C-295/02, Sb. rozh. s. I-6369, bod 61), Soudní dvůr nicméně rozhodl, že čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) musí být vykládán v tom smyslu, že v případě žádosti o podporu „na zvířata" spadající do časové působnosti nařízení č. 3887/92 a postižené nesrovnalostí, která vede k uplatnění sankce na základě čl. 10 odst. 2 písm. a) téhož nařízení, nyní článku 10b odst. 2 prvního a druhého pododstavce po změnách provedených nařízením Komise (ES) č. 2801/1999 ze dne 21. prosince 1999 (Úř. věst. L 340, s. 29), musejí příslušné orgány použít zpětně ustanovení článku 44 nařízení č. 2419/2001 z toho důvodu, že tato ustanovení jsou pro dotčené chování méně přísná (viz rovněž rozsudek ze dne 8. března 2007, Campina, C-45/06, Sb. rozh. s. I-2089, body 32 a 33).

56 Z toho plyne, že se výjimky stanovené v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 použijí se zpětnou účinností na sankce ukládané u žádostí o podporu spadající do časové působnosti nařízení č. 3887/92, jelikož použití uvedených článků vede k méně přísnějším sankcím, než jsou sankce, které jsou použitelné na základě posledně uvedeného nařízení, které takové výjimky nezavádí.

57 Pokud se jedná o věcnou působnost článků 44 a 45 nařízení č. 2419/2001, je třeba stanovit, že odstavec 1 článku 44 uvedeného nařízení omezuje použití výjimek upravených ve výše uvedených článcích na snížení a na vyloučení obsažená v hlavě IV tohoto nařízení. Z toho vyplývá, že s ohledem na poznatky vyplývající z výše uvedeného rozsudku Gerken se uvedené výjimky mohou v rámci nařízení č. 3887/92 týkat pouze sankcí, jako jsou sankce uvedené v článku 10b. Předmětem tohoto článku, který upravuje sankce spočívající ve snížení a vyloučení celkové částky podpory, kterou může podnikatel nárokovat, je, jak upřesnil generální advokát v bodu 70 svého stanoviska, finančně penalizovat podnikatele z důvodu zjištěné odchylky mezi deklarovaným počtem zvířat v žádosti o podporu a zjištěným počtem způsobilých zvířat.

58 Jak přitom vyplývá z bodu 48 tohoto rozsudku, vyloučení poskytnutí porážkové prémie pro skot, u kterého nebyly oznámeny údaje týkající se přesunu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, nepředstavuje sankci, ale následek nedodržení podmínek způsobilosti pro poskytnutí uvedené prémie.

59 V důsledku toho se nemohou výjimky stanovené v článcích 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 týkat takového vyloučení tak, aby vedly k tomu, že skot, u kterého nebyly splněny podmínky pro poskytnutí uvedené prémie, bude způsobilý pro porážkovou prémii.

60 S ohledem na předcházející úvahy je na třetí a čtvrtou otázku třeba odpovědět tak, že články 44 a 45 nařízení č. 2419/2001 se nepoužijí na vyloučení poskytnutí porážkové prémie pro skot, u kterého nebyly údaje o přesunu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku oznámeny do počítačové databáze ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, tak, aby vedly k tomu, že uvedený skot bude způsobilý pro porážkovou prémii, a to ani tehdy, jsou-li tyto údaje poskytnuté opožděně do uvedené databáze správné.

K páté otázce

61 Podstatou páté předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 11 nařízení č. 3887/92 nebo článek 22 nařízení č. 1760/2000 nebo čl. 47 odst. 2 nařízení č. 2419/2001 vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn prostřednictvím vnitrostátní sankce, která má zajistit dodržování právní úpravy Společenství, vyloučit

nárok na porážkovou prémii upravený právní úpravou Společenství nebo provést snížení tohoto nároku.

62 Úvodem je namístě upřesnit, jak vyplývá z bodů 54 a 55 tohoto rozsudku, že jelikož se nařízení č. 2419/2001 v zásadě nepoužije na skutkový stav v původním řízení a poznatky z výše uvedeného rozsudku Gerken umožňují, aby za dotčené jednání byly se zpětnou účinností uloženy sankce stanovené tímto nařízením, pouze pokud jsou méně přísné, čl. 47 odst. 2 uvedeného nařízení, který zavádí možnost kumulace vnitrostátních sankcí a sankcí Společenství, nelze použít zpětně, a tudíž jej nelze použít ve věci v původním řízení.

63 Dále je třeba poznamenat, že cílem nařízení č. 3887/92 je v souladu s jeho sedmým a devátým bodem odůvodnění kontrolovat účinným způsobem dodržování ustanovení v oblasti podpor Společenství a stanovit pravidla, která mají účinně předcházet nesrovnalostem a podvodům a postihovat je (viz rozsudky ze dne 16. května 2002, Schilling a Nehring, C-63/00, Recueil, s. I-4483, bod 25, jakož i výše uvedený rozsudek Gerken, bod 41).

64 V tomto ohledu, pokud se jedná o žádosti o porážkové prémie na skot, uvedené nařízení stanoví přesně sankce spočívající ve snížení a vyloučení celkové částky podpory Společenství, které se použijí v případě nesrovnalosti. Zavádí tak systém společných pravidel s cílem chránit finanční zájmy Evropského společenství.

65 Z toho vyplývá, že členské státy nemohou stanovit vnitrostátní sankce, které spočívají ve snížení a vyloučení celkové částky podpory Společenství, kterou může

nárokovat zemědělec, který podal žádost o porážkovou prémii, jelikož sankce takové povahy jsou již podrobně uvedeny v nařízení č. 3887/92.

66 Takový výklad odpovídá krom toho výslovnému znění článku 51 nařízení č. 2419/2001 a článku 75 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/40, s. 269), které nahradilo nařízení č. 3887/92 a č. 2419/2001, podle něhož mohou členské státy stanovit vhodné vnitrostátní sankce proti producentům nebo jiným účastníkům trhu zapojeným do procesu poskytování podpory pouze v případech, kdy tato nařízení nestanoví příslušná snížení a vyloučení.

67 Konečně je třeba uvést, že tento výklad není v rozporu s článkem 11 nařízení č. 3887/92 nebo s článkem 22 nařízení č. 1760/2000, jelikož nebrání členským státům přijmout vnitrostátní sankce jiné povahy než sankce spočívající ve snížení a vyloučení upravených v nařízení č. 3887/92.

68 S ohledem na výše uvedené úvahy je namístě odpovědět na pátou otázku, že články 11 nařízení č. 3887/92 nebo 22 nařízení č. 1760/2000 musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát nemůže stanovit vnitrostátní sankce spočívající ve snížení a vyloučení celkové částky podpory Společenství, kterou může nárokovat podnikatel, který podal žádost o porážkovou prémii, jelikož sankce takové povahy jsou již podrobně uvedeny v nařízení č. 3887/92.

K šesté a sedmé otázce

69 Vzhledem k odpovědi na pátou otázku není namístě na šestou a sedmou otázku odpovídat.

K nákladům řízení

70 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Článek 21 nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem musí být vykládán v tom smyslu, že nedodržení lhůty pro oznámení přesunu jednoho kusu skotu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku do počítačové databáze, kterou upravuje čl. 7 odst. 1 druhá odrážka nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, je důvodem nezpůsobilosti uvedeného skotu pro porážkovou prémii, a vede tedy k vyloučení poskytnutí této prémie na toto zvíře.

2) **Přezkum druhé předběžné otázky neodhalil skutečnosti, jimiž by mohla být z hlediska zásady proporcionality dotčena platnost článku 21 nařízení č. 1254/1999 v rozsahu, v jakém činí skot, u kterého nebyla dodržena lhůta pro oznámení uvedená v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, nezpůsobilým pro porážkovou prémii, a vede tedy k vyloučení poskytnutí této prémie na toto zvíře.**

3) **Články 44 a 45 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92, se nepoužijí na vyloučení poskytnutí porážkové prémie pro skot, u kterého nebyly údaje o přesunu do zemědělského podniku nebo ze zemědělského podniku oznámeny do počítačové databáze ve lhůtě stanovené v čl. 7 odst. 1 druhé odrážce nařízení č. 1760/2000, tak, aby vedly k tomu, že uvedený skot bude způsobilý pro porážkovou prémii, a to ani tehdy, jsou-li tyto údaje poskytnuté opožděně do uvedené databáze správné.**

4) **Článek 11 nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství nebo článek 22 nařízení č. 1760/2000 musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát nemůže stanovit vnitrostátní sankce spočívající ve snížení a vyloučení celkové částky podpory Společenství, kterou může nárokovat podnikatel, který podal žádost o porážkovou prémii, jelikož sankce této povahy jsou již podrobně uvedeny v nařízení č. 3887/92.**

Podpisy.